

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 80:

Forslag til lov om garanti til Vindmøllebranchens Garantiselskab.

Af energiministeren (Bilgrav-Nielsen).
(Fremsat 29/11 89).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Poul Nielson (S):

Jeg vil gerne starte med at rose ministeren for dette lovforslag, og jeg vil også tage mig den frihed at takke for et godt samarbejde i hele denne beslutningsproces, som jo havde sit udgangspunkt i indgrebet over for anparterne før sommerferien.

Jeg synes, at selve det, at et sådant lovforslag kan se dagens lys, viser, at der stadig er kreativitet og vilje til handling i energipolitikken og også i det meget vigtige grænseområde mellem energipolitik og industripolitik. Det er et meget positivt tegn midt i alt, hvad der i øvrigt foregår, at vi kan søsætte noget som det her i fællesskab.

Vi håber, at loven vil stimulere eksportvæksten, således at vi kan bevare dansk vindmølleindustriens globale førerstilling. Med dette lovforslag er skabt muligheder for, at man i branchen kan indrette sig kommercielt optimalt.

Vi er altså sådan set parat til at skrive betænkning og medvirke til, at denne lov kan vedtages så hurtigt, at den oprindelige frist for ikrafttræden, den 1. januar, stadig væk kan holdes.

Else Theill Sørensen (KF):

Også Det Konservative Folkeparti kan tilslutte sig lovforslaget. Vi er godt tilfreds med, at den statslige garanti stillelse kobles på et privat aktieselskab, hvor vindmøllebranchen og andre private investorer indskyder privatansvarlig kapital.

Stillinger (SF):

Lovforslaget er jo en konsekvens af det indgreb mod anparter, som vi vedtog i juni 1989. Jeg kan huske, at især SF pressede på for at sikre vindmøllebranchens mulighed for at fortsætte og udvide eksporten af danske vindmøller, og der var for øvrigt også flertal for et sådant forslag.

Jeg skal ikke forlænge debatten ret meget. Jeg vil godt på SF's vegne tilslutte mig forslaget. Jeg har forstået, at ministeriet har forhørt sig i branchen, og også fra branchens side har man udtalt sig positivt om lovforslaget, så alt i alt er SF positivt over for forslaget.

Svend Heiselberg (V):

Da det blev besluttet, at anpartsloven skulle ændres, blev der fra flere sider gjort gældende, at det ville få konsekvenser bl.a. for vindmøllebranchen. Nu er vi så i den situation, at man kommer med en statsgaranti for at imødekomme branchen, og vi synes i Venstre, at det er godt. Det er jo rart, at vi har en eksportgren, som har mulighed for at kunne udvikle sig.

Jeg har forstået det sådan, at der bliver tegnet en aktiekapital, hvor vindmøllefabrikanterne har givet tilsagn om at tegne aktier for 20 mio. kr. og industri og håndværk for 10 mio. kr. Men da jeg mener, at den samlede aktiekapital skulle være 50 mio. kr., vil jeg spørge ministeren, hvor de resterende 20 mio. kr. skal komme fra.

Som sagt vil Venstre gerne give sin tilslutning til lovforslaget. Vi synes, det er et godt initiativ. Men jeg vil ikke undlade at sige, at det viser jo, at når man fjerner nogle investeringsmuligheder, giver det altså problemer for nogle brancher, og det ser vi her i forbindelse med, at vi fjernede loven om anpartsselskaber.

Mogens Elvensø (FP):

Da Folketinget vedtog loven om forbud mod visse anparter, bragte den store dele af Danmarks industri i vanskeligheder. Et af de steder, den ramte, var vindmøllebranchen, men denne branche er ikke den eneste, og vi vil senere se, at også andre brancher kommer til Folketinget for at bede om hjælp.

At erstatte den manglende ret til at tegne anparter med en garantiordning er et endnu større fejlgreb. Den afskaffede lov stillede risikovillig kapital til rådighed. Almindelig god forretningsans og forretningsmæssig forståelse for risiko og chancer for tab og gevinst afgjorde vindmøllefabrikanternes entrepriser ved eksport af møller. En garantiordning, hvor staten garanterer både for betaling og kvalitet, er en sovepude for fabrikanterne. Man ser nemlig løsere på statens penge end på privates penge. Der vil nu blive indgået letsindigere kontraktforhold.